

31984L0360

L 188/20

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

16.7.1984

SMĚRNICE RADY
ze dne 28. června 1984
o boji proti znečišťování ovzduší z průmyslových zařízení

(84/360/EHS)

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na články 100 a 235 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽²⁾,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽³⁾,

vzhledem k tomu, že akční programy Evropských společenství pro životní prostředí z let 1973 ⁽⁴⁾, 1977 ⁽⁵⁾ a 1983 ⁽⁶⁾ kladou důraz na prevenci a snižování znečištění ovzduší;

vzhledem zejména k tomu, že akční programy z let 1973 a 1977 předpokládají nejen objektivní zhodnocení rizik, jež znečištění ovzduší představuje pro lidské zdraví a životní prostředí, ale i vytčení kvalitativních cílů a stanovení kvalitativních norem, zvláště pro ty látky znečišťující ovzduší, které jsou považovány za nejnebezpečnější;

vzhledem k tomu, že Rada v rámci těchto programů již přijala několik směrnic;

vzhledem rovněž k tomu, že Společenství se rozhodnutím 81/462/EHS ⁽⁷⁾ stalo smluvní stranou Úmluvy o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států;

vzhledem k tomu, že akční program z roku 1983, jehož obecné zásady byly schváleny Radou Evropských společenství a zástupci členských států zasedajícími v Radě, předpokládá, že Komise bude dále pracovat na stanovení norem kvality ovzduší a že tam, kde to bude vhodné, budou stanoveny mezní hodnoty emisí pro určité typy zdrojů;

vzhledem k tomu, že všechny členské státy mají právní a správní předpisy týkající se boje proti znečišťování ovzduší ze stacionárních průmyslových zařízení a že několik členských států se nachází v procesu novelizace stávajících předpisů;

vzhledem k tomu, že rozdíly v předpisech týkajících se boje proti znečištění ovzduší z průmyslových zařízení, které jsou v současné době platné či novelizované v jednotlivých členských státech, mohou mít za následek nerovné podmínky hospodářské soutěže a mají proto přímý vliv na chod společného trhu; že z tohoto důvodu je v této oblasti vyžadováno sblížení právních předpisů v souladu s článkem 100 Smlouvy;

vzhledem k tomu, že jedním ze základních úkolů Společenství je podporovat harmonický rozvoj hospodářských činností ve Společenství a nepřetržitý a vyvážený růst, který není možné si představit bez boje proti znečištění a škodlivým látkám nebo bez úsilí o zlepšení kvality života a ochrany životního prostředí;

vzhledem k tomu, že by Společenství mělo a musí podporovat zvýšení účinnosti boje proti znečišťování ovzduší ze stacionárních průmyslových zařízení vedeného členskými státy;

vzhledem k tomu, že pro dosažení těchto cílů by měly být přijaty určité zásady s cílem zavedení řady opatření a postupů určených k prevenci a snižování znečištění ovzduší z průmyslových zařízení ve Společenství;

vzhledem k tomu, že úsilí Společenství o zavedení těchto zásad může být při uvážení mnohotvárnosti situací a základních principů, na nichž jsou založeny jednotlivé národní politiky, pouze postupné;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 139, 27.5.1983, s. 5.

⁽²⁾ Úř. věst. C 342, 19.12.1983, s. 160.

⁽³⁾ Úř. věst. C 23, 30.1.1984, s. 27.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 112, 20.12.1973, s. 1.

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 139, 13.6.1977, s. 1.

⁽⁶⁾ Úř. věst. C 46, 17.2.1983, s. 1.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 171, 27.6.1981, s. 11.

vzhledem k tomu, že by nejdříve měl být zaveden obecný rámec, který by členským státům umožnil tam, kde je to nezbytné, přizpůsobit své stávající předpisy zásadám přijatým na úrovni Společenství; že členské státy by proto měly zavést systém podrobující předběžnému povolení provoz a podstatné změny stacionárních průmyslových zařízení, které mohou způsobovat znečištění ovzduší;

vzhledem rovněž k tomu, že by příslušné vnitrostátní úřady měly udělovat takové povolení pouze v případě splnění některých podmínek, a to zejména podmínky přijetí všech vhodných preventivních opatření a podmínky, že provoz zařízení nesmí znečišťovat ovzduší významnou měrou;

vzhledem k tomu, že ve zvláště znečištěných oblastech a v oblastech vyžadujících zvláštní ochranu by mělo být možné uplatnit zvláštní ustanovení;

vzhledem k tomu, že pravidla použitelná pro postupy udělování povolení a stanovování emisí musí vyhovovat určitým požadavkům;

vzhledem k tomu, že v určitých situacích musí příslušné úřady zvažovat nutnost uložení dalších požadavků, které však nesmí vést k nadměrným nákladům pro dané zařízení;

vzhledem k tomu, že předpisy přijaté na základě této směrnice by měly být na stávající zařízení uplatňovány postupně, přičemž musí být brán ohled na technické faktory a ekonomické dopady;

vzhledem k tomu, že musí být přijato ustanovení pro spolupráci členských států mezi sebou a s Komisí za účelem usnadnění provádění opatření pro prevenci a snižování znečištění ovzduší a vývoj preventivní technologie,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Účelem této směrnice je zavést další opatření a postupy určené k prevenci a snižování znečištění ovzduší z průmyslových zařízení v rámci Společenství, a to zejména z těch zařízení, která patří do kategorií uvedených v příloze I.

Článek 2

Pro účely této směrnice se rozumí:

1. „znečištěním ovzduší“ lidskou činností přímo či nepřímo způsobené vniknutí látek nebo energie do ovzduší, které má škodlivé účinky vedoucí k ohrožení lidského zdraví, k poškození biologických zdrojů a ekosystémů, ke škodě na hmotném majetku či k narušení rekreačního využití nebo jiného legitimního využívání životního prostředí.
2. „zařízením“ jakýkoli závod nebo jiné stacionární zařízení používané pro průmyslové nebo veřejné účely, které může znečišťovat ovzduší.
3. „stávajícím zařízením“ zařízení uvedené do provozu před 1. červencem 1987 nebo postavené či povolené před tímto datem.
4. „mezními hodnotami kvality ovzduší“ hodnoty koncentrace znečišťujících látek v ovzduší pro stanovené období, které nesmějí být překročeny.
5. „mezními hodnotami emisí“ hodnoty koncentrace nebo hmotnosti znečišťujících látek v emisích ze zařízení ve stanoveném období, které nesmějí být překročeny.

Článek 3

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření k tomu, aby provoz zařízení náležejících do kategorií uvedených v příloze I podléhal předběžnému povolení ze strany příslušných úřadů. Povinnost vyhovět stanoveným podmínkám pro udělení takového povolení musí být brána v úvahu již ve fázi projektování zařízení.

2. Povolení je rovněž vyžadováno v případě podstatných úprav jakýchkoli zařízení, která náležejí do kategorií uvedených v příloze I, nebo takových zařízení, která budou do těchto kategorií spadat v důsledku daných úprav.

3. Členské státy mohou požadovat povolení nebo tam, kde to stanovují vnitrostátní právní předpisy, předběžné oznámení i u jiných kategorií zařízení.

Článek 4

Aniž tím jsou dotčeny požadavky uvedené ve vnitrostátních předpisech nebo předpisech Společenství s jiným účelem, než je účel této směrnice, povolení může být vydáno, pouze pokud se příslušný úřad ujistil, že:

1. byla učiněna všechna vhodná preventivní opatření proti znečišťování ovzduší včetně použití nejlepší dostupné technologie, nepředstavují-li tato opatření nepřiměřené náklady;
2. provoz zařízení nezpůsobí významné znečištění ovzduší, a to zejména emisemi látek uvedených v příloze II;
3. nebudou překročeny žádné použitelné mezní hodnoty emisí;
4. budou brány v úvahu všechny použitelné mezní hodnoty kvality ovzduší.

Článek 5

Členské státy mohou:

- určit zvláště znečištěné oblasti, v nichž mohou být stanoveny přísnější mezní hodnoty emisí než mezní hodnoty uvedené v článku 4,
- určit oblasti se zvláštní ochranou, v nichž mohou být stanoveny přísnější mezní hodnoty kvality ovzduší a emisí než mezní hodnoty uvedené v článku 4,
- rozhodnout, že ve výše uvedených oblastech nelze stavět ani provozovat zařízení náležející do určených kategorií dle přílohy I, pokud nesplňují zvláštní podmínky.

Článek 6

Žádost o povolení musí obsahovat popis zařízení s uvedením informací nezbytných pro rozhodování o udělení povolení podle článků 3 a 4.

Článek 7

S výhradou ustanovení vztahujících se na obchodní tajemství jsou členské státy povinny vyměňovat si mezi sebou a s Komisí informace týkající se jejich zkušeností a poznatků ohledně opatření k prevenci a snižování znečištění ovzduší, stejně jako ohledně technických postupů a vybavení a ohledně mezních hodnot kvality ovzduší a emisí.

Článek 8

1. Rada může v případě potřeby a na návrh Komise jednomyslně stanovit mezní hodnoty emisí, které budou založené na nejlepší dostupné technologii nevyžadující nepřiměřené náklady, přičemž vezme v úvahu povahu, množství a škodlivost daných emitovaných látek.
2. Rada stanoví jednomyslně a na návrh Komise vhodné měřicí metody a hodnotící postupy.

Článek 9

1. Členské státy učiní nezbytná opatření ke zpřístupnění žádostí o povolení a rozhodnutí příslušných úřadů dotčené veřejnosti podle postupů stanovených vnitrostátním právem.
2. Odstavec 1 se použije, aniž jsou tím dotčena zvláštní ustanovení vnitrostátního práva či práva Společenství týkající se posuzování vlivů veřejných a soukromých projektů na životní prostředí a s výhradou dodržování ustanovení týkajících se obchodního tajemství.

Článek 10

Členské státy zpřístupní jiným dotčeným členským státům jako základ pro všechny nezbytné konzultace v rámci jejich bilaterálních vztahů stejné informace, jaké poskytují svým vlastním občanům.

Článek 11

Členské státy učiní nezbytná opatření k tomu, aby byly stanoveny emise ze zařízení za účelem kontroly splňování podmínek uvedených v článku 4. Metody stanovení emisí musí být schváleny příslušnými úřady.

Článek 12

Členské státy sledují vývoj, co se týče nejlepších dostupných technologií a stavu životního prostředí.

Ve světle tohoto zkoumání případně stanoví pro zařízení povolená podle této směrnice vhodné podmínky, a to jednak s ohledem na tento vývoj a jednak kvůli potřebě nevystavovat dotyčná

zařízení nepřiměřeným nákladům, se zřetelem zejména k ekonomické situaci zařízení v dané kategorii.

Článek 13

Ve světle zkoumání vývoje, co se týče nejlepší dostupné technologie a stavu životního prostředí, členské státy realizují politiky a strategie, včetně vhodných opatření, pro postupné přizpůsobení stávajících zařízení, jež náležejí do kategorií uvedených v příloze I, nejlepší dostupné technologii. Přitom berou v úvahu zejména:

- technické parametry zařízení,
- míru využití zařízení a zbývající dobu jeho životnosti,
- povahu a objem znečišťujících emisí z tohoto zařízení,
- potřebu nevystavovat dotyčná zařízení nepřiměřeným nákladům, se zřetelem zejména k ekonomické situaci zařízení v dané kategorii.

Článek 14

Členské státy mohou za účelem ochrany veřejného zdraví a životního prostředí přijmout přísnější ustanovení než ustanovení této směrnice.

Článek 15

Tato směrnice se netýká průmyslových zařízení sloužících k účelům národní obrany.

Článek 16

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 30. června 1987.

2. Členské státy sdělí Komisi znění vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 17

Tato směrnice je určena členskými státním.

V Lucemburku dne 28. června 1984.

Za Radu

předseda

H. BOUCHARDEAU

PŘÍLOHA I

**KATEGORIE ZAŘÍZENÍ ⁽¹⁾
(jichž se týká článek 3)****1. Energetika**

- 1.1 Koksovací pece
- 1.2 Rafinérie ropy (s výjimkou zařízení vyrábějících pouze maziva z ropy)
- 1.3 Zařízení na zplynování a zkapalňování uhlí
- 1.4 Tepelné elektrárny (s výjimkou jaderných elektráren) a další spalovací zařízení s jmenovitým tepelným výkonem nad 50 MW

2. Výroba a zpracování kovů

- 2.1 Zařízení na pražení nebo slinování kovové rudy o kapacitě větší než 1 000 tun rudy ročně
- 2.2 Integrovaná zařízení na výrobu surového železa a oceli
- 2.3 Slévárny železných kovů s tavicími zařízeními o celkové kapacitě větší než 5 tun
- 2.4 Zařízení na výrobu a slévání neželezných kovů se zařízeními o celkové kapacitě větší než 1 tuna v případě těžkých kovů a 0,5 tuny v případě lehkých kovů.

3. Výroba nekovových výrobků z nerostných hmot

- 3.1 Zařízení na výrobu cementu a rotační pece na výrobu vápna
- 3.2 Zařízení na výrobu a zpracování azbestu a výrobu výrobků obsahujících azbest
- 3.3 Zařízení na výrobu skelných nebo minerálních vláken
- 3.4 Zařízení na výrobu skla (běžného i speciálního) o kapacitě větší než 5 000 tun ročně
- 3.5 Zařízení na výrobu hrubé keramiky, zejména žáruvzdorných tvárnic, kameninového potrubí, fasádových a podlahových cihel a střešních tašek

4. Chemický průmysl

- 4.1 Chemická zařízení na výrobu olefinů, derivátů olefinů, monomerů a polymerů
- 4.2 Chemická zařízení na výrobu ostatních organických meziproductů
- 4.3 Zařízení na výrobu základních anorganických chemikálií

5. Likvidace odpadů

- 5.1 Spalovny toxických nebo nebezpečných odpadů
- 5.2 Spalovny ostatních tuhých a kapalných odpadů

6. Ostatní průmysl

Zařízení na výrobu papírové drti chemickou cestou o výrobní kapacitě nejméně 25 000 tun ročně.

(¹) Prahové hodnoty uvedené v této příloze se vztahují k výrobní kapacitě.

PŘÍLOHA II

SEZNAM NEJDŮLEŽITĚJŠÍCH ZNEČIŠŤUJÍCÍCH LÁTEK
(ve smyslu čl. 4 odst. 2)

1. Oxid siřičitý a jiné sloučeniny síry
  2. Oxidy dusíku a jiné sloučeniny dusíku
  3. Oxid uhelnatý
  4. Organické sloučeniny, zejména uhlovodíky (s výjimkou methanu)
  5. Těžké kovy a jejich sloučeniny
  6. Prach; azbest (suspendované částice a vlákna), skelná a minerální vlákna
  7. Chlor a sloučeniny chloru
  8. Fluor a sloučeniny fluoru
-